

7: Isti sunt angeli qui tenent ventos.

C Deinde cū dicit. (Que est enim.) Ostendit causam ppositi. pmo q̄rum ad futurum. Secūdo q̄rum ad presens ibi. (Nos enīz rē.) Dicit ergo. Desidero videre vos r̄ gratias ago de bonis vestris quando venerit vnicuiq̄ scdm̄ opera. Maxima enī est retributio predicatori ex his quos cōuertit ad gaudium: q̄z gaudium illozum est gaudium apostoli: q̄z bonum eoz est bonum apostoli. bonus enim effectus reducitur in bonū cause. Aut corona glorie: q̄z pro certaminibus eoz: r̄ iste qui induxit ad certandum coronabitur. dux enīz qui induxit milites ad pugnam coronabitur. Ecc̄. 30. Qui docet filium laudabit in illo r̄ in medio doctōrum in illo gloriabit r̄. Nec in q̄ spes que est: Nōne vos? Immo sic. In futuro ante dñm nostrū iēsum xpm̄ in aduentu eius: sed etiam in presenti vos estis apud omnes fideles gloria nostra. p̄ cor. 9. Melius est mihi mori q̄ vt gliam meā quis euacuet r̄. Et gaudiū quo letor de bonis vestris in presenti.

CAP.

III.

Propter quod nō sustinētes amplius placuit nobis remanere athenis solis r̄ misimus thimortheum fratrem nostrum r̄ ministrum dei in euāgelio christi. ad confirmandos vos r̄ exhortandos pro fide vestra. vt nemo moueat in tribulationibus istis. Ip̄si enī scitis q̄ in hoc positi sumus. Itaq̄ r̄ cum apud vos essemus. predicabamus vobis passuros nos tribulationes: sicut r̄ factū est r̄ scitis. Propterea r̄ ego amplius nō sustinēs nisi ad cognoscēdum fidē vestraz. ne forte tentauerit vos is qui tentat: r̄ inanis fiat labor noster. Nunc autem veniente thimortheo ad nos a vobis r̄ annunciante nobis fidem r̄ charitatem vestraz: r̄ quia memoriam nostri haberis bonaz semper desiderātes nos videre sicut r̄ nos quoq̄ vos: ideo consolati sumus fratres in vobis in omni necessitate r̄ tribulatiōe nostra per fidez vestram: quoniā nunc viuimus: si vos statis in domino. Quam enim gratiarum actionem possumus deo retribuere p̄ vobis in omni gaudio quo gaudemus propter vos ante deum nostrum nocte ac die abūdātius orātes vt videamus faciem vestraz r̄ cōpleamus ea que desunt fidei vestre. Ip̄se autem deus r̄ pater noster r̄ dñs iēsus xps̄ dirigat viam nostram ad vos. Vos autē dñs multiplicet r̄ abundare faciat charitatem vestram in inuicem r̄ in omnes: quēadmoduz r̄ nos in vobis ad confirmanda corda vestra sine querela r̄ sanctitate ante deum r̄ patrem nostrum in aduentu domini nostri iēsu christi cū oibus sanctis eius. Amen.

Cōmemorauit tribulatiōes quas passi erant r̄ remediū qd̄ ppositi eis impēdere: hic ostēdit quomō eis subuenit. i. visitando per thimortheū. Et pmo agit de missione nuncy. Secūdo de relatione facta per eū ibi. (Nunc autē r̄.) Tertio de effectu relationis in aplo ibi. (Ideo cōsolati r̄.)

Itē p̄ma in tres: q̄z pmo premitit eām quare misit eū. Secundo qualē misit. Tertio eām ppter quā misit. Dicit ergo. ppter qd̄. i. q̄z impediuit nos satbanas: tamē vos estis glia nra: ideo nō sustinentes pōdus amoris inclinantis ad vos. Esa. p̄. Facta sunt mihi molesta r̄. Sen. 45. Nō se poterat eis cobibere. Placuit nobis. i. paulo r̄ siluano remanere athenis solis r̄ misimus thimortheū q̄ erat aplo cōuenientissimus. Pbil. 2. Neminē habeo tā vnamimē q̄ since ra affectione p̄ vobis sollicitus sit. p̄ cor. 4. Misit ad vos thimortheū q̄ est filius me⁹ charissimus r̄ fidelis in dño r̄. Gr̄m p̄ charitatē adiuuans. puer. 18. Frater q̄ iuuatur a fratre q̄ si ciuitas firma r̄. **M**istrus. Eccle dignitatis est. r̄ cor. ii. Ministri xpi sunt r̄ ego r̄. Mittit autē ad cōfirmādum eos r̄ referendū sibi.

C Deinde cū dicit. (Ad cōfirmanduz r̄.) Ostēdit q̄ mittit ad cōfirmādū. Et pmo facit hoc. Secūdo ponit rō cōfirmationis ibi. (Ip̄se enī r̄.) Dicit ḡ. Dico ad cōfirmādos r̄ exhortandos: q̄z p̄ exhortatiōes animus hoīs cōfirmat. Job 4. Vacillantes cōfirmauerūt simones tui r̄. Lu. 22. Et tu aliqñ cōuersus cōfirma frēs tuos r̄. Et indigetis exhortari in fide vestra vt nemo moueat in his tribulatiōibus. Eccles. 10. Si spūs p̄tātē habētis ascēderit sup te locū tuū ne dimiseris r̄. Est autē rō duplex cōfirmās. Una ex ordinatione diuina. Ip̄si enī scitis r̄. Quasi dicat. Ita voluit de⁹ vt p̄ tribulatiōes in celū itaretis. Act. 14. Per multas tribulatiōes opz nos itare in regnū dei. Et r̄ Thi. 3. Dēs q̄ pie volūt viuere in xpo iēsu p̄secutionē patientē r̄. Per hanc viā iuit xps̄. Luc. vlt. Oportuit xpm̄ pati r̄ resurgere et sic itare in gliam suā r̄. Alia rō est ex pte p̄nunciationis: q̄z p̄uēta minus ferūt. Un̄ dicit. Nā r̄ cuz apud r̄. i. q̄z ego pdixi vobis tribulatiōes q̄s estis passi in istis ānis: misit r̄. Quatr. i. cētis fortes in fide. puer. 27. Diligenter agnosce vultū pecoris tui r̄ greges tuos cōsidera. **I**s q̄ tentat. scz dyabolus. Mat. 4. Accedēs tentator. Ho. Liii. offiū ē tentare. Sz̄. Tētat mūdus et caro. Ja. p̄. Unusq̄q̄ tentat a cōcupiscētia sua r̄. Itē Sen. 22. Tētauit dōs abraā r̄. Rñ deo. Tētare ē expimētū de aliq̄ sumere. In B cōsiderādū ē ad qd̄ velit sumere r̄ quō. Nā B ē triplr. Vel vt ip̄se cognoscat. Vel vt aliū cognoscere faciat. P̄tio mō dōs nō tentat. ip̄se enī scit qd̄ ē i hoīe. Jo. 2. Si z̄ mō sic dōs tētauit abraā scz vt alij scirēt fidē ei⁹. Sz̄ p̄ tētare est duplr: scz vt pmo ueat ad bonū sic eps̄ pmouēdos examiat: vel aliq̄s tentat vt decipiat: et B ē dyaboli: q̄z. i. ingrit cōditiōez hoīs vt fm̄ diuersas cōditiōes ad diuersa vitia ad q̄ p̄ni sunt iudicat. p̄ Pe. 5. Aduersari⁹ v̄ dyabolus r̄. Offiū ḡci⁹ ē tentare ad decipiēdū. Mūdus autē r̄ caro dñr tētare māl: q̄z p̄ ea ad q̄ ip̄sa iclināt sumit expimētū de hoīe vtrū firm⁹ sit ad mā data dei et dilectiōez. Si enī vicerit cōcupiscētia nō p̄fecte diligit deū. Et silr qñ res mūdi v̄ terrēt v̄ afficiūt. **E**t ianis: q̄ si tētatiōi nō resistitis labor v̄ eēt ianis. Gal. 4. Timeo vos ne forte sine cā laborauerim i vob. Ecceh. 18. Dēs iusticie ei⁹ q̄s opat⁹ ē nō recordabūt. Inanis āt dñ re spcū mercedis eterne: tñ bōa añ pctm̄ cōmissa ad aliqd̄ valēt: q̄z p̄ p̄niam reuiscūt r̄ dispōit q̄s facit ad p̄uertēdū.

C Deinde cū dicit. (Nūc āt r̄.) ostēdit quō retulit thimortheū bōa eoz p̄nētia ad deū et aplz. Ad deū fidē et charitatē Gal. 6. In xpo iēsu n̄z circūcisio aliqd̄ valz: n̄z p̄puciū: s̄z noua creatura. Sz̄ fidē ēt ad aplz. vñ dicit. Et q̄z mēozia. Ecc̄. 49. Mēozia yosie i cōpōne opis scā op⁹ p̄gnētary r̄. p̄v. io. Mēozia iusti cū laudib⁹ r̄. **D**esiderātes videre nos sic r̄ nos vos. Aug. Dur⁹ ē aiūs q̄ dilectiōez et si nō velit ip̄dere nolit repēdere. Esa. 51. Attēdite ad abraā p̄rez v̄z r̄.

C Deinde cū dicit. (Ideo cōsolati r̄.) Ponit effectus relationis triplex. i. spūalis cōsolationis gratiarū actionis ibi. (Quā enī r̄.) Et orōnis multiplicatē ibi. (Nocte r̄.) Di

Ad thessalonicenses I.

cit g. Quia talia audiimus de vobis licet necessitates te-
poraliū imineant et tribulatiōes corpales. tñ solati sum⁹
ps. Scdm multitudinē dolor meorū in corde meo et. scde
Cor. p. Bndict⁹ deus et pater dñi nri iesu xpi. pater miseri-
cordiarū et deus toti⁹ solatiōis et. Et hoc p fidē vras. i. au-
diens firmitatē fidei vre. Qm̄ viuimus et. Quasi di. Tm̄
diligo statū vrm q̄ reputo me p ipm̄ viuere. Sen. 45. Suf-
ficat mibi si adhuc filius meus viuūt.

C Deinde cū dicit. (Quāeni et.) Poniť scds modus re-
nis facte. s. gratiarū actio. Q. d. Nō sufficio q̄ aliquā cōdi-
gnā gratiarū actionē agā deo p vobis. Mich. 6. Quid di-
gnū offerā dño. et. ps. Quid retribuā dño p oibus et. Re-
ferēde sunt tñ grarū actiōes. **C** In oī gaudio. qd̄ oīno non
est exteri⁹. s. in scia ante dñm q̄ videt eā. Uel añ dñm. qz
de prio placet deo. p. Cor. 13. Logaudet vitati et.

C Deide cū dicit. (Nocte et.) Poniť terti⁹ effect⁹ relonis.
et pmo pponit multiplicatē ofonis. Scdo oñdit qd̄ oran-
do optet ibi. (Ipse aut et.) Dicit g. Hras agimus de pteri-
tis. nec tñ deficiim⁹ qn̄ oremus p futuris. imo nocte ac die
i. aduersis et psp̄eris. ps. Uespere et mane ac meridie nar-
rabo et. Que desunt et. Nō qd̄ d̄ neccitate fidei. s. aliq̄ fe-
creta q̄ nec dū aplis eis pd̄cauit in sua nouitate. p. Cor. 3.
Nō potui log vobis q̄si sp̄ialibus. s. quasi carnalibus et.
Jo. 16. Multa habeo vobis log q̄ nō potestis portare mō.

C Deide cum dicit. (Ipse aut deus et.) Demonstrat quid
optet eis. Et circa hoc pmo ostēdit qd̄ petat ibi. (Ad cōfir-
māda et.) Petat aut duo. Unū ex pte sua vt posset ire ad
eos. Unū dicit. Ipse deus et p̄ n̄ et. Jo. 20. Ascēdo ad patres
meū et p̄rem vrm et. puer. 16. Vois ē p̄parare aiūm. et dñi
gubernare linguā et. Aliud ex pte eorū. Unū dicit. Vos autē
multiplicet. s. in fide. z. Reg. 24. Adaugeat dñs pplm̄ suū
cētuplus q̄ sunt et. **C** Et vt augeant merita. Unū dicit. Et
abūdare faciat charitatē vram q̄ semp in via crescere p̄t.
Col. 3. Sup oīa charitatē habete qd̄ ē viculū pfectiōis et.
Et pmo iuicē. Scdo ad oēs. Hal. 6. Opemur bonū ad oēs.
maxie autē ad domesticos fidei et. Et ponit exēplū de se
ipso dicēs. Quēadmodum et. Q. d. Sicut et ego diligo vos
et. Cor. 7. In cordibus nris estis ad cōmoriēdū et ad conui-
uendū. **C** Sz ad qd̄ petit. Ad pfirmāda corda vra sine q̄-
rela. i. vt nullus possit cōqueri de vobis. Lu. p. Incedētes
in oibus mādatis et iustificatōib⁹ sine q̄rela et. **C** In scita
te añ deū. s. q̄ cor videt. Luc. p. In scitate et iusticia cozam
ip̄o et. Et H̄ apparet in aduētū dñi nri iesu xpi vt vos inue-
niat scōs q̄ aduētus erit cū oibus scis. i. scitis in aspectu ei⁹.
sic sunt oēs scī añ eū. CAP. III.

D Ecetero ergo frēs rogamus vos
et obsecramus in dño iesu vt quē-
admodum accepistis a nobis quō
oporteat vos ambulare et placere
deo sic et ambuletis vt abundetis
magis. Scitis eniz q̄ p̄cepta dede-
rim vobis p dñm iesum. Hec ē. n. volūtas dei
scificatio vra: vt abstineatis vos a fornicatiōe.
vt sciat vnusq̄sq̄ vrm vas suū possidere in scifi-
catione et honore: nō in passiōe desiderij sicut et
gētes q̄ ignorāt deū. Et ne qs sup̄grediatur n̄z
circūueniat in negotio frēm suum qm̄ vinder ē
dñs de his oibus sicut pd̄ximus vobis et testi-
ficati sumus. Nō. n. vocauit nos ds̄ i iudiciā
s. in sanctificatiōez. Itaqz q̄ bec sp̄nit: nō boiez
sp̄nit: s. deum. q̄ et dedit sp̄m suum scm̄ in no-

bis. De charitate autē fraternitatis nō nece ha-
buimus scribere vobis. Ip̄si eniz vos a deo di-
dicistis vt diligatis iuicem. Eteniz illud facitis
in omnes frēs i vnīuersa macedonia. Rogam⁹
autē vos frēs vt abundetis magis et operā de-
tis vt quieti sitis: et vt vrm negocium agatis et
operemini manibus vestris sicut p̄cepimus vo-
bis: vt et honeste ambuletis ad eos q̄ foris sunt:
et nullius aliquid desideretis.

C Supra cōmēdauit apls fideles de cōstātia in tribulatio-
nib⁹ et alyis bonis: h̄ in futurū monet ad bñ agēdū. Et pmo
pponit gnālem amonitiōnē. Scdo specificat ibi. (Ut ab-
stineatis et.) Circa p̄mū duo facit: qz pmo pponit itētuz.
Scdo rōnē monitiōis assignat ibi. (Ut abundetis et.) Dic
g. Audiui bona vra p̄terita. s. in futurū rogam⁹ et. Induc
aut eos pmo ex pte sua. Et iō dicit. Rogam⁹. ps. Rogate
q̄ ad pacē sunt et. Itē ex pte xpi: et sic dicit. Obsecram⁹ et.
Obsecrat aut: qz erāt pfecti. p. Thi. 5. Seniore ne increpa-
ueris: s. obsecra: vt p̄rem. Sed qd̄ rogat: Ut quemadmo-
dū et. Docuerat eos apls quō oporteret eos ambulare in
via cōi iusticie q̄ est p mādāta. Unū dicit. Accepistis et. ps.
Uia mādatorū tuorū et. Itē quō placerēt deo in via p̄silio
rū. Sap. 4. Placēs deo fact⁹ ē dilectus. Uel quō ambule-
tis. s. p̄rectā opōnez. Jo. 12. Ambulate dū lucē hētis. Quō
placeatis. s. p̄rectā itentiōez. Sic et ambuletis. i. vt fueritis
p̄mā doctrinā nō recedēdo ab ea. Hal. p. Sed licz nos aut
angelus de celo euāgelicet vob p̄ter q̄ qd̄ euāgelicauim⁹
vobis anathema sit. Rō monitiōis accipiť. pmo ex fructu
suante monitiōis. Scdo ex ipsa monitiōe ibi. (Scitis eniz
q̄ et.) Dic g. Licet sitis boni: tñ p exercitiū mādatorū et cō-
silioz abūdabitis et p̄ficietis. et. Cor. 9. Potēs est de⁹ oēm
grām abūdare facere in vobis et. Est eni charitas taz ma-
gna q̄ semp restat q̄ p̄ficiendū sit. Itē q̄ ex monitiōe acce-
pistis honesta sūt et vtilia. ps. Lex dñi immaculata et. puer.
6. Mādātū lucerna est et lex lux et via vite. Jo. 12. Que p̄-
cepta. i. q̄lia. Et hoc p dñm iesum accepta ab eo. p. Cor. 11.
Ego enim accepi a dño qd̄ et tradidi vobis et. Heb. 2. Que
cū initiū accepisset enarrari p dñm ab his q̄ audierunt et.
Et hec sunt ista. Hec est voluntas. Quasi dicat. Oīa prece-
pta dei sunt ad hoc q̄ sitis sancti. Sācitas eni dicit mun-
diciam et firmitatem. Et omnia dei precepta inducant ad
ista vt quis mūdus sit a malo et firmus in bono. Rom. 12.
Probetis que sit volūtas dei sez explicata p̄cepta.

C Deide cū dicit. (Ut abstineatis et.) Monet in speciali.
Et primo corrigit eos de quibusdaz inordinationibus in-
ter eos. Secundo promouet ad obseruantiam bonorum.
5. cap. ibi. (De temporibus et.) Tres autē inordinatiōes
erant inter eos scilicet carnalium vitiorum quantum ad
quosdam. Item curiositatis. Item tristicie de mortuis. et
ideo de istis agit. Secunda ibi. (De charitate autem et.)
Tertia ibi. (Nolumus vos et.) Circa p̄mū duo facit: qz
primo monet abstinere ab imoderato appetitu carnaliuz.
Secundo ponit rationem ibi. (Quoniam vinder et.) Itē
rum prima in duas: quia primo prohibet luxuriam. Secū-
do auariciam. Et iungit hec semper: qz vtrumqz est circa
obiectum corporale: licet hoc compleat in delectatiōe spi-
rituali. Itē pmo docet cauere luxuriam q̄tuz ad non suā.
Secūdo q̄tum ad vxorem p̄p̄iam ibi. (Ut sciat et.) Dic
g. Volūtas dei est abstinere a fornicatiōe. ḡ est pctm̄ mor-
tale: qz est p̄ceptū et voluntatē dei. Job. 4. Attende tibi
ab omni fornicatione et. Sz et respectu vxoris abstineatis
honeste. Ut sciat vnusq̄sq̄ vas suū et. id est vxorem in san-